

Kronieken mei 2015

02/05/2015: 5de paaszondag: Ludwin verwelkomt de gemeenschap, verwijzend naar de aardbevingsramp in Nepal.

Vandaag lezen we uit Johannes, hoofdstuk 15, verzen 1 tot 8. Johannes wil alles positief hebben: niet liefhebben met woorden, maar met concrete daden: laten we met elkaar verbonden zijn!

Stef spreekt over dat evangelie: het is een evangelie van verbondenheid: wij hebben elkaar nodig! En liefde bloeit: wij hebben thuis goede opvoeders, leiders, leerkrachten, we mogen kiezen voor herbeginnen, bij een eerste kind, bij geboorte, ... Blijven! zoals Guido wou, niet weglopen. Luisteren naar wat gezegd wordt: *"Blijf in mij!"* (wat niet hetzelfde is als: *"Blijf bij mij!"*) Stef was bij de paters Karmelieten in de Burgstraat en zag daar buiten de kerk iemand zitten die een aalmoes vroeg, maar een gesprek kreeg: *"Hoe kan ik concreet dienen?"*

Snoeien is nodig om vrucht te krijgen, maar wie 'rank' is moet ook vruchten voortbrengen: geloof in hen, laat de wijnbouwers snoeien.

Als tafelgebed zingen we lied 139 'Genade vrede iedereen'. Maar er is geen voorzanger, de mannen zingen dan maar de teksten van die voor de voorzanger bestemd zijn.

Annette leest de bezinning over de cirkel van de liefde, een tros prima druiven die als dank wordt aangeboden, maar iedereen heeft iemand om te danken, uiteindelijk komt de druiventros weer bij broeder portier terecht. Kinderen beelden, wat onwennig, die dankbaarheid uit; het gaat om echte druiven, sommigen hebben er achteraf van geproefd!

We denken en bidden voor hen die licht en bemoediging brengen, denken aan Jan (voorbij mensen worden niet **vergeten!**), we danken en wensen het beste voor hen die de diensten voorbereiden en voorgaan, we willen groeien als mensen van gebed, wij willen openstaan voor liefde, wij willen vruchten van leven dragen, we danken omdat de kinderen die we in Nepal kennen in goeden doen zijn, maar we mogen niet vergeten hen te helpen, we rouwen om eigen zonden en zijn gelukkig voor alle vreugde rondom ons.

Op 08/05 oefenen we in de repetitie van het Effatakoor alle liederen voor de 'plechtige communie' (liederen 6, letten op zinnen voor vrouwen en mannen, sommige CM'ers zingen toch alles mee!, 140, 35 'Gottesdekke als de dwarsfluit ook al slaapt!', 111, 'speel liefst allemaal samen en iets dat we kennen!', 131, 184, 'Ja wadde!', 41 en 105), voor het vormsel (liederen 63, 31, 129, 5, 83 en 89) en voor Pinksteren in de gevangenis.

09/05: in de namiddag is er eerst een voorlichting voor al wie geïnteresseerd is in de stand van zaken voor **het wonen in de Voskenslaan**. Ik ben er niet, maar Bernadette zorgt voor een verslagje: 'Op 9 mei werden alle geïnteresseerden voor het woonproject in de Voskenslaan verwelkomd in Effata.

Ieder die van ver of dichtbij wou weten hoe het er daar zal uitzien was deze namiddag welkom. En er waren inderdaad nogal wat geïnteresseerden. We kregen in een PowerPoint te zien hoe het er zou uitzien in de Voskenslaan maar ook welke prijzen zouden gehanteerd worden en wat er van de bewoners zou verwacht worden.

Wie interesse heeft om effectief daar te wonen zal best zo snel mogelijk hiervoor een mailtje sturen naar Walter Van Wouwe en Jan Hafmans. Tenslotte nog dit: men verwacht dat de woningen klaar zijn op 1 april 2017. We kijken ernaar uit.' (Bedankt Bernadette!)

09/05/2015: 6de paaszondag: Vandaag ook **Plechtige Communie voor Arne, Jade, Nina en Noor**. Zij verwelkomen de gemeenschap met verwijzing naar de foto van Guido op het altaar, waarop Guido in zijn hart lijkt te kijken. De foto is versierd met een ring die Guido ooit droeg ... De plechtige communicanten vragen applaus voor hun peter en meter, voor hun Effatapeter en -meter en voor de catechisten.

Openingslied: De Kracht, lied 6, gedirigeerd en meegezongen door Hilde, die ook het orkest leidt. Bernadette begint met een vraag: *"Waarom hier in Effata plechtige communie vieren?"* Antwoorden genoeg: Voor de humor (?), voor Jade is die vraag niet belangrijk, voor anderen: omdat ze me hier kennen en mij helpen als het moeilijk gaat ... Ook in het evangelie vinden we 'vrienden' terug

((Johannes 15, 9-17) en het is opmerkelijk: Jezus zegt: *“Ik heb jullie uitgekozen!”* en niet: *“Jullie hebben mij uitgekozen!”*

Jezus zegt: hebt elkaar lief! Doe dus wat in je mogelijkheden ligt voor de mensen rond u, vertrouwen schenken en krijgen, gewoon in het leven van elke dag, zie je ouders graag zoals ze zijn, laat ze openstaan voor de specifieke talenten van hun kinderen, sla bruggen, bouw geen muurtjes! Doe wat Jezus zegt: liefde is verbondenheid, luister naar zijn gebod (en dat is niet van moeten!): hebt elkaar lief, het is een goede raad, wees gelukkig een vriend te leren kennen!

In het evangelie wordt ook gezegd dat er geen slaven of dienaars meer zijn, alleen vrienden, die vruchten moeten geven, want hij heeft zijn leven gegeven: liefde is leven geven! Jezus zegt: ik heb u uitgekozen om mee op tocht te gaan. Verleden week had Stef het daar ook over: we moeten meewerken aan het Rijk van God, niet alleen want we worden beschermd, adelaarsjongen leren vliegen van hun ouders! (lied 131, gedirigeerd door Ilse!)

Kaarsen worden aangestoken en priester Luc Maes vraagt de vier kinderen naar hun beloven en geloven: Jade zal steeds haar best doen in Effata, Arne wil geen mensen uitsluiten en geloven in talenten, Noor blijft openstaan voor mensen en Nina gelooft in God die er altijd is, ze gelooft in Effata als stuwende gemeenschap, ze zal blijven komen!

Je ziet: die kinderen zijn open gebloeid, ze krijgen een warm applaus en met anderen dekken ze de tafel. Na het tafelgebed Thuma mina (lied 140) delen we samen brood en wijn, de plechtige communicanten ter eer. Chrisje verwelkomt hen in de gemeenschap en herinnert aan dagen die ze samen beleefden: de boswandeling, de dag dat ze al wat met de kerk te doen heeft beter leerden kennen, de hulp bij de Damiaanactie, het pannenkoeken bakken, het tafel zetten, het kiezen voor de Effatagemeenschap. En vooral het aanvoelen van het diepe verlangen dat in hen leeft om verder Jezus te leren kennen, om vriendschap, zachtheid, te zoeken naar waarheid en liefde, hoe ze op ons kunnen rekenen, ook als er niets te vieren valt!

Ze krijgen wensen mee: dat ze vrij, zoals vogels, mogen zijn, en dat ze gelukkige mensen mogen worden. Wij danken speciaal voor de vruchten die Guido gemaakt heeft in de Effatagemeenschap, we bidden om vrede voor de bootvluchtelingen, voor een overleden moeder en voor alle andere overledenen.

Priester Luc Maes dankt dat hij hier mocht zijn, in het Effata van Guido die hij een allerbeste priester vindt, Jade dankt hem, en ze geven een bloem aan hun catechisten, aan de Effatagemeenschap en vooral aan Guido. Die bloem vind ik later, gedroogd, terug op het graf van Guido, met een vogeltje en de namen van onze plechtige communicanten. Iemand heeft ook dubbel aan Guido gedacht!

Het is ook Vrouwendag en alle vrouwen worden hierbij betrokken door Bart P in naam van alle mannen; ze krijgen een zakje met het gedroogde vrouwenmantel (*Alchemilla vulgaris*) dat onder meer de vrouw haar schoonheid terug geeft na een bevalling!

We eindigen met een goede wens voor onze plechtige communicanten 'Old Irish Blessing' en een Alleluja! (liederen 41 en 105) en natuurlijk: een feestelijke receptie met gelegenheidskaart.

Alle vier krijgen ze een aandenken: een bijbel, waarin alle aanwezigen hun steun toezeggen!

Op 13/05, vooravond van Onze Heer Hemelvaart is er **vormselviering, samen met het MPI GO! De Oase** van de Voskenslaan, naar goede oude traditie, mét het Effatakoor en onze Jade, Noor, Nina en Arne.

Priester Luc Maes, is weer, nu als Vormheer, afgevaardigde van de bisschop, die iedereen verwelkomt, om te luisteren naar het evangelie (Lucas 14, 16-23). Stel je voor dat deze mensen, uitgenodigd om naar het feest te komen, niet waren gekomen en er niet waren bij geweest! Het evangelie gaat over een koning die een feest geeft en gasten uitnodigt, die dan allemaal wel een reden hebben om niet te komen, zodat de koning iedereen uitnodigt, uit straten en stegen, zonder de juiste kledij, om naar het feest te komen. De kinderen beelden dit verhaal uit en krijgen er een hartelijk applaus voor.

Priester Luc Maes gaat op het verhaal in: gelukkig dat ze allemaal gekomen zijn, maar iemand heeft hen de weg getoond naar dit feest, naar Jezus: hun ouders, hun vrienden. Maar ook wijst hij er op dat God geen handen heeft en dat hiervoor onze handen zeer belangrijk zijn, en zo wijst hij op het gebaar van de handoplegging, dat straks deel van het gebeuren zal zijn.

Maar eerst komt de hernieuwing van de doopbeloften, de kruisoplegging, het gebed onder handoplegging én de zalving met chrisma. Er is zelfs een kindje bij dat vandaag zijn eerste communie doet! Is de wereld een toverbal, waar je niet alles alleen kunt? In het grote dankgebed vragen we ook om blijdschap te brengen aan allen die leven in verdriet, voor mensen in zorg, voor de overleden pater Guido.

Wij hebben gebeden voor de kinderen die vandaag gevormd zijn, voor het vuur van de Geest, voor Gods adem, voor de liefde van God, die mensen samenbrengt!

De kinderen hebben gedankt, er is feest geweest, ook het koor is bedankt: Alleluja!

16/05 Effataviering: Helemaal onverwacht moet Caië de gemeenschap verwelkomen, dus spreekt ze maar van het afkicken van de reis naar Wenen, in het spoor van de heilige Clemens Maria Hofbauer. En als je niet meer weet wat zeggen: bidt dan! Bernadette en Mia gaan voor in deze woorddienst.

De plechtige communie- en vormsel vieringen zijn voorbij, Onze Heer Hemelvaart is voorbij, Pinksteren is zeer dichtbij, het is beter als we terugvallen op het evangelie (Johannes 17, 11b-19). In dit evangelie spreekt Jezus zijn laatste biddende woorden tot de Vader. Wie een stervende al heeft horen spreken, weet dat dit belangrijk kan zijn en dat men dan zegt wat werkelijk ter harte gaat: Luister dus goed!

Wie ooit aanwezig was bij het sterfbed van een stervende begrijpt deze woorden: wat men dan zegt, komt recht uit het hart, dat is zeer belangrijk, op de vooravond van de dood. Jezus bidt niet voor zichzelf, niet voor Jeruzalem, hij bidt voor ons! Toen voor zijn leerlingen en nu voor ons: wij gaan hem ontzettend ter harte! Hij vraagt twee dingen:

- Bewaar hen in uw naam! Die naam is 'Ik zal er zijn voor u!', ik ben u zeer nabij, ik ben liefde. En waartoe moet hij ons bewaren? Opdat we één zouden zijn, niet allemaal hetzelfde, maar eenheid in verscheidenheid. Het gaat om verbondenheid in vriendschap opdat vreugde en geluk altijd om ons heen zouden zijn.
- Wijd hen toe in waarheid, zodat ze in liefde en waarheid zijn. Pilatus vraagt later: 'Wat is waarheid?' maar hier gaat het om liefde in waarheid, waarbij liefde wordt gedaan, waarbij daden van liefde worden gesteld! Gelukkig is er de Geest, Rouach, om inderdaad te getuigen in waarheid, om de Blijde Boodschap te brengen dat mensen steeds de moeite waard zijn, dat God ons graag ziet!

Ook de bezinning gaat over verbondenheid, over gemeenschap, over werken aan liefde en recht.

Wij hebben zingend gebeden en gedankt: voor onze gevormden en die van het MPI GO! De Oase, voor de gegeven boodschap: nooit opgeven!, voor de mensen in armoede in Venezuela en voor de getroffen en in Nepal, voor de recente opname van een vader in een rusthuis, voor mensen die een van ons liefhebben in een voor haar zeer moeilijke periode, om ons te bewaren in eenheid en bemoediging.

Dan is er weer tijd voor koffie en een deugddoende babbelen, onder het oog van Guido ...

21/05: Leesclub. Je ziet zo dat er een belangrijke voetbalmatch is vanavond: er is weinig volk. AA Gent, de Buffalo 's winnen en zo wordt Gent voor de eerste keer landskampioen! Maar Henk (De Pue) heeft de avond zeer goed voorbereid, met citaten van Meister Eckhart en de vertaling uit het Engels van een filmpje over Meister Eckhart en sommigen zien in het boek een verwijzing en hulp bij meditatie (Uit meditatief 204 van Walter Van Wouwe: 'Mediteren is een wonder geschenk. Het draagt zoveel kracht in zich. Het geeft je rust maar het geeft je ook diepe heling. Het enige wat ons te doen staat is dagelijks tijd vrij maken om te verstillen. Ieder naar zijn eigen draagkracht, op zijn plekje, met zijn uniek focuspunt. Laten we elkaar verder dragen en aanmoedigen op onze weg.') en contemplatie, maar ik vind het een moeilijk boek. Moeilijk, zowel wat de teksten van Meister Eckhart betreft (die werd dan nog door de inquisitie geïllustreerd!) als de eigentijdse hertaling van dominicaan Marcel Braekers. Waar ik wel mee akkoord ga en dan begrijp ik de reactie van de kerk in die tijd nog veel beter, is dat voor Meister Eckhart alles draait rond een persoonlijke relatie tussen het individu (onzelf) en God: elk vertrekpunt is de mens zelf! Je zou voor minder de inquisitie op uw dak krijgen en dus zeer omfloerst schrijven! Van de citaten blijft er bij mij duidelijk één over: citaat 6: 'Wees bereid om een beginner te zijn, elke ochtend!'

De volgende leesclub is op 15 oktober 2015 om 20.00 uur in de Effatazaal en we lezen het boek van Roger Lenaers 'Jezus van Nazaret' (zie de website).

Op **22/05** is er **koorrepetitie** met Hilde als dirigent, want Ilse is geopereerd ... Van Hilde krijgen wij onmiddellijk de boodschap mee dat ze sommige liederen niet kent, maar dat ze die niet aan ons laat kennen, zodat we gerust alles juist mogen zingen! We herhalen de liederen voor Pinksteren: 115, 1 (Kyrie), 137 (bij de derde strofe: als ik zeg stoppen, dan stoppen!... maar wie nijpt ze dan dood?), 80 (in het Engels, meer articuleren, niet wauwelen!, zingen als bidden, niet vragen), 83 (eerst alleen de meisjes!), 98 (niet teveel zakken bij 'confida in te'), 100 (oplettend voor de volgorde van de strofen!) en 31 (idem). Na de pauze oefent het koor (zonder mij) voor morgen in de viering 104 en 116, en voor 6/6 liederen 63, 108 en 127 (in canon met twee en drie groepen). Tussendoor leert het koor, zonder partituur het refrein van een lied: 'Mooi is de liefde'. De strofen komen wel een volgende keer, maar de tekst lijkt wat 'aangebrand', dus niet echt bedoeld voor de kapel! (Bedankt Frans, voor dit tweede deel!)

23/05 Effataviering Pinksteren. Chris verwelkomt de gemeenschap en hij laat de kaarsen aansteken door de 'jongvolwassenen'. Ludwin en pater Gaston (flink ingeduffeld ...) gaan voor. Ludwin vertelt op weidse manier, soms een beetje de draad verliezend, over Korinte (een zeer belangrijk handelsknooppunt, zeer strategisch gelegen) en **over** Paulus. Die slaagt er in een geloofsgemeenschap te stichten, moet dan vluchten maar houdt contact met zijn brieven en tracht zo conflicten op te lossen. Centraal in zijn betoog staat steeds: 'Luister, het gaat over één en dezelfde God!' Emanaties van die God zijn: wijsheid, kennis, geloof, zieken genezen, wonderen doen, profeteren, het vermogen om in talen te spreken, maar het gaat toch steeds over dezelfde God! Evangelie: 1 Korintiërs 12, 1-13.

In zijn homilie ziet pater Gaston gelijkenis tussen Paulus en Korinte enerzijds en de Effatagemeenschap anderzijds: beide verloren hun stichter en bezieler. Hoe moet je dat organiseren?

- er is ook een mengelmoes van gedachten, geloven is ook hier verschillend in manieren van geloof.
- hoe hou je zo'n gemeenschap op de goede weg? Nu gebruiken we een horloge om afspraken na te komen, in de tijd van Paulus had je enkel de afspraken en die werden wel eens vergeten! Bovendien tracht Paulus advies te geven, maar de gemeenschap antwoordt in verdeeldheid: ze hebben verschillende afgevaardigden: Apollos, Paulus, ...). Ook laat Paulus zich niet onderhouden door de gemeenschap, anderen doen dat wel (ze brengen zelfs hun vrouw mee!), in die context spreekt Paulus van verschillende vormen van Christendom. Maar iedereen heeft toegang tot de kerk: hij hangt hiervoor het beeld op van een lichaam met levende organen, helemaal op elkaar afgestemd. Wat is hierbij het belangrijkste? Samenwerken is belangrijk, teamwerk is belangrijk, iedereen belangrijk laten!

Vergeet niet: hoofdstuk 13 van dezelfde brief gaat over de liefde (lees het, vraagt pater Gaston).

Na het tafelgebed, en het samen eten van brood en het delen van de wijn, bezinnen we ons even: Voor die vreemde, dwaze wijsheid van het kruis kom je open als je door de geest, de Rouach, geraakt bent. Geen super wijze, geen super machtige, geen super ... hebben we nodig: enkel de keuze voor de dwaasheid van het kruis.

We hebben gebeden voor Romero, die vandaag zalig wordt verklaard, voor alle christenen die vervolgd, verkracht, vermoord worden, voor wat niet te begrijpen is, om Gods zegen voor de pasgeboren kinderen (door een grootouder), voor wie het moeilijk heeft om een lijn te vinden in het leven. We danken om al de steun die we in deze viering mogen ondervinden.

Er zijn natuurlijk enkele mededelingen en er is koffie met een koekje en 'suikerbonen'!

Op 24/05 is het Pinksteren en zingt het Effatakoor in de gevangenis. We geraken zonder problemen en vriendelijk binnen, dan wat dwalen door de gangen onder leiding van Elke, dan toch koffie met een gebakje: lekker! Priester Roger gaat voor en verwelkomt iedereen: Pinksteren is

het feest van vuur, is het feest van Geest, is een geestdriftig feest. Hilde dirigeert, voor mij is het de eerste keer zonder Guido: raar!

Een eerste lezing komt uit het begin van hoofdstuk 2 van de Handelingen van de Apostelen (over de neerdaling van de heilige Geest, de hevige wind, het vuur in tongen en het spreken in vele vreemde talen). Het evangelie komt uit het evangelie van Johannes, 20, 19-23 waarin de verschijning van Jezus aan de leerlingen die zich opgesloten hebben uit vrees voor de Joden. In zijn homilie vraagt priester Roger aan allen alles stil te maken (dat lukt wonderwel!), te luisteren naar onze adem, open te staan voor de adem van Pinksteren, Rouach. Pinksteren is het begin van een nieuwe beweging, van een overweldigende ervaring op weg naar eeuwig geluk. Pinksteren opent de toekomst voor de zoekende mens.

Wij hebben gebeden voor alle mensen die gestorven zijn dat zij worden opgenomen in zijn liefde, wij hebben gedankt voor Gods geest en voor geestdriftige mensen, wij hebben gebeden om bescherming als wij het goede doen.

Wij hebben kennism gemaakt met een nieuwe vrijwilligster, Marijke, die haar vuurdoop hier al gehad heeft en als afsluiter zingen/neuriën wij: 'Op een mooie Pinksterdag ... samen in de zon' gezongen en bewerkt door velen! (met het erbij horende applaus ...).

30/05: Effataviering. Gerrit verwelkomt de Effatagemeenschap, die blijkbaar altijd iets te vieren heeft en vandaag zijn er de vele geassocieerden uit de hele provincie. Het is een woorddienst en Walter VW gaat voor. Vandaag lezen we enkele verzen uit het evangelie van Matteüs, meer bepaald de allerlaatste verzen: de zending van de leerlingen (Matteüs 28, 16-20). Matteüs houdt het eenvoudig: hij begint in Galilea, gaat dan naar Jeruzalem, waar Jezus sterft, het verhaal eindigt weer in Galilea. Het is zowat de laatste 'date' van Jezus met zijn leerlingen, hij wil ze uit hun kot halen en een opdracht geven ...

Hij zegt hen hoe het nu verder zal gaan (het trekt wat op de structuur van een familiebedrijf!):

1. maak iedereen, alle volkeren, tot lid, door hen te dopen.
2. onderhoud hen over wat ik u gezegd heb. En maak u geen zorgen over hoe dat zal gaan, want ik heb een hulplijn: "*Ik ben bij jullie tot het einde der tijden!*" Er komt natuurlijk een aarzelende reactie van de leerlingen. Vraag is trouwens hoe Jezus dat allemaal vandaag zou zeggen: niet alle volkeren zijn nog bereikbaar, denk bijvoorbeeld aan de Moslimlanden, hij zou in elk geval de essentie van de boodschap behouden.

Denk u het beeld van een waterkoker in. Wij moet ons allemaal bezighouden met liefdesenergie: het enige wat wij als Christenen moeten doen is opladen en de waterkoker in gang houden! Moeten we mompelen en zacht spreken, moeten we rustig zijn? Voor je het weet ben je een kleine Alfonsus, bezig met uitleggen, met opladen, met vertragen, met jezelf verstaan. Maar het moet zijn zoals hier: Effata, ga open, kijk vóór u, niet achter u, de hulplijn voedt ons nog altijd en straalt in ons.

De opdracht blijft dus: de stekker in het stopcontact van Gods liefde steken.

Dan bidden wij samen tafelgebed 202, delen het brood, vergeven elkaar en wensen elkaar vrede toe. De bezinning sluit aan bij de homilie en het evangelie: waar halen sommigen hun innerlijke rust vandaan? En wie leert hen dat? Jezus ..., een vriend die salade staat te kuisen, rustig, tijdig opgeladen als een GSM, en ... iedereen is welkom!

Wij hebben gebeden en biddend gezongen, om God te danken voor deze mooie dag, voor de jongeren die nu aan het studeren zijn in deze stressrijke periode, voor mensen die een nieuwe beslissing moeten nemen, om kracht in een nabije toekomst.

Op het graf van Guido staan én een gedroogde witte roos met een vogeltje met namen, én rode roosjes. Teken dat dit graf een deel van Effata blijft uitmaken? In de vieringen speelt het orkestje of zingt iemand voor, bloemen sieren het altaar ... Effata leeft!

Wouter, maandag 1 juni 2015.